

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 445/2024-39

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **SAPUCHA s. r. o. „v konkurze“**, IČO 46 879 501, Závodná 3, Bratislava, zastúpenej **SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o.**, Šoltésovej 14, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/62/2023 z 30. apríla 2024 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/37/2023 z 30. decembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavným sťažnostiam **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2024 (sp. zn. III. ÚS 445/2024) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/62/2023 z 30. apríla 2024. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Požaduje tiež náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 445/2024-13 z 5. septembra 2024 sťažnosť sťažovateľky prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Druhou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. februára 2025 (sp. zn. IV. ÚS 123/2025) sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru znesením najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/37/2023 z 30. decembra 2024, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Požaduje tiež náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 123/2025-14 z 25. marca 2025 sťažnosť sťažovateľky prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 24/2025-5 z 26. marca 2025 veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 445/2024 a sp. zn. IV. ÚS 123/2025 spojil na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 445/2024.

II.

Skutkové východiská

4. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom sp. zn. 9Cb/79/2014 z 18. decembra 2019 zamietol žalobu žalobcu (██████████) o určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti EKOTREND MYJAVA spol. s r. o. (právny predchodca sťažovateľky) zo 6. februára 2014. Sťažovateľke a intervenientovi na jeho strane zároveň priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 16Cob/29/2020 z 30. novembra 2021 vo výroku I zmenil rozsudok okresného súdu tak, že vyslovil neplatnosť uznesenia dotknutého mimoriadneho valného zhromaždenia, ktorým bol žalobca odvolaný z funkcie konateľa spoločnosti EKOTREND MYJAVA spol. s r. o. s účinnosťou od 6. februára 2014 a vo zvyšnej časti výroku I rozsudok okresného súdu potvrdil. Vo výroku II zmenil rozsudok okresného súdu tak, že sťažovateľke a intervenientovi na jeho strane priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

5. Proti rozsudku krajského súdu v časti, v ktorej krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu, podala sťažovateľka ako žalovaná dovolanie podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Najvyšší súd dovolanie napadnutým uznesením sp. zn. 1Obdo/62/2023 z 30. apríla 2024 odmietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Najvyšší súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že v posudzovanej veci rozsudok krajského súdu obsahuje poučenie o povinnosti zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní vrátane povinnosti spisania dovolania a iných podaní dovolateľa advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Dovolanie bolo podané v elektronickej podobe prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy. Sťažovateľku v dovolacom konaní zastupovala Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o. Dovolanie a splnomocnenie z 20. januára 2022 autorizovala svojím kvalifikovaným elektronickým podpisom osoba menom ██████████, ktorá bola v čase, keď autorizovala predmetné dovolanie, zamestnankyňou Advokátskej kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o., a bolo jej udelené oprávnenie na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou tejto advokátskej kancelárie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 2 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov. Oprávnenie malo (podľa názoru tejto advokátskej kancelárie) zahŕňať aj autorizáciu elektronických podaní v mene majiteľa elektronickej schránky. Z potvrdenia o odoslaní podania vyplýva, že dovolanie bolo odoslané z elektronickej schránky, ktorej majiteľom je Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o. Najvyšší súd uzavrel, že dovolanie bolo autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom ██████████, ktorá nie je advokátkou oprávnenou konať v mene Advokátskej kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o. Dovolanie sťažovateľky je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. e) CSP, pretože ak bolo autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom zamestnankyne advokátskej kancelárie (hoci aj s udeleným oprávnením na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou advokátskej kancelárie podľa zákona o e-Governmente), nie je splnená zákonná podmienka spisania a podpísania dovolania advokátom

v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 CSP, pričom takýto nedostatok dovolania už nemožno odstrániť po uplynutí lehoty na podanie dovolania. Najvyšší súd odkázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 484/2019 a na nasledujúcu rozhodovaciu prax ústavného súdu, osobitne na jeho rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 430/2023.

6. Pokiaľ ide o druhú ústavnú sťažnosť, okresný súd rozsudkom č. k. 9Cb/87/2014-720 zo 14. júna 2019 vo výroku I určil, že uznesenie mimoriadneho valného zhromaždenia EKOTREND MYJAVA, spol. s r.o., konaného 6. februára 2014 o 14.00 h v sídle spoločnosti, ktorým bol udelený súhlas na prevod obchodného podielu vo vlastníctve žalobcu v spoločnosti EKOTREND MYJAVA, spol. s r.o., vo výške 91,57 %, vklad do základného imania 270 530,44 eur, splatné 270 530,44 eur, na spoločnosť Ekotrend agro s. r. o., je neplatné. Výrokom II vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III žalobcovi, žalovanému a intervenientovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd rozsudkom č. k. 16Cob/40/2020-887 z 30. novembra 2021 rozsudok okresného súdu vo výroku I potvrdil a vo výroku II zmenil tak, že ďalšie uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia EKOTREND MYJAVA, spol. s r. o., konaného 6. februára 2014 sú neplatné. Vo výroku III krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobcovi priznal proti sťažovateľke a intervenientovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Sťažovateľka ako žalovaná podala proti všetkým výrokom rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré odôvodnila dôvodmi podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP. Napadnutým uznesením sp. zn. 2Obdo/37/2023 z 30. decembra 2024 najvyšší súd (za rovnakej skutkovej situácie ako pri prvej sťažnosti) odmietol dovolanie sťažovateľky podľa § 447 písm. e) CSP pre nesplnenie zákonnej podmienky spísania a podpísania dovolania advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP.

III.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka v ústavných sťažnostiach namieta, že uznesenia najvyššieho súdu vykazujú znaky svojvôle, arbitrárnosti. Z nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/2022 z 12. januára 2023 vyplýva, že nepodpísanie dovolania advokátom nemožno interpretovať ako obchádzanie povinnosti byť zastúpený advokátom, ale ako racionalizáciu práce advokáta. Obdobné právne názory možno nájsť aj v rozhodovacej praxi Ústavného súdu Českej republiky (sp. zn. I. ÚS 1981/17, sp. zn. III. ÚS 2373/21). Najvyšší súd má uprednostniť výklad ustanovení CSP o dovolaní spôsobom, ktorý preferuje prejednanie právnych vecí dovolateľov na súde, ak je to vzhľadom na ostatné okolnosti možné. V tomto prípade teda nie je podstatné, čo najvyšší súd považuje za „ustálenú rozhodovaciu prax“, ale čo je správnu a materiálne zákonnou rozhodovacou praxou. Konaním najvyššieho súdu došlo k porušeniu princípu materiálnej spravodlivosti, v súlade s ktorým majú všeobecné súdy povinnosť interpretovať rozhodné skutočnosti z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavne garantovaných základných práv a slobôd. Konanie najvyššieho súdu sťažovateľka vníma ako odopierajúce spravodlivosť. Najvyšším súdom bola porušená tiež zásada zákazu prílišného formalizmu. Ústavný súd ako porušujúce základné práva hodnotí aj rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými boli zákony a podzákonné úpravy interpretované v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, napr. v dôsledku prílišného formalizmu.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že aj najvyšší súd priznal, že problematika povinného spísania a podpísania dovolania advokátom nebola predmetom zjednotenia odlišných právnych názorov senátov ústavného súdu, je podľa sťažovateľky na mieste postup podľa § 13 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

IV.

Vyjadrenie najvyššieho súdu, zúčastnených osôb a replika sťažovateľky

IV.1. Vyjadrenie najvyššieho súdu:

10. Najvyšší súd k ústavnej sťažnosti smerujúcej proti uzneseniu najvyššieho súdu z 30. apríla 2024 konštatoval, že dovolací senát pri výklade ustanovenia § 429 ods. 1 CSP vychádzal z nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 484/2019-47 z 11. februára 2020. S názorom ústavného súdu vysloveným v uznesení č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023 sa dovolací senát nestotožnil, najvyšší súd rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, pričom aj druhý senát ústavného súdu v uznesení č. k. II. ÚS 430/2023-13 z 20. septembra 2023 uviedol, že závery nálezu č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023 predstavujú odklon od ustálenej rozhodovacej praxe ústavného súdu.

11. K ústavnej sťažnosti smerujúcej proti uzneseniu najvyššieho súdu z 30. decembra 2024 najvyšší súd uviedol, že dovolanie sťažovateľky odmietol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu (R 78/2018, R 49/2020, 1Obdo/7/2020, 1Obdo/62/2023), podľa ktorej výlučne autorizácia elektronicky podaného dovolania kvalifikovaným elektronickým podpisom preukazuje, ktorá osoba v mene dovolateľa dovolanie spísala a podpísala. S poukazom na právnu úpravu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý je uplatniteľný voči právoplatným rozhodnutiam, nemožno považovať za prílišný formalizmus, pokiaľ dovolací súd vyžaduje v súlade s ustanoveniami CSP spísanie dovolania advokátom. Napadnuté rozhodnutie je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou ústavného súdu. Právny názor ústavného súdu vyslovený v uznesení č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023 nie je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou ústavného súdu.

IV.2. Vyjadrenie zúčastnených osôb a replika sťažovateľky:

12. Zúčastnené osoby v ústavnom súde určenej lehote možnosť vyjadriť sa k ústavným sťažnostiam nevyužili.

13. Sťažovateľka v ústavnom súde stanovenej lehote možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniu najvyššieho súdu nevyužila.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavných sťažností

14. Sťažovateľka sa nestotožňuje s výkladom § 429 ods. 1 druhej vety CSP uskutočneným najvyšším súdom, v zmysle ktorého pre splnenie zákonnej podmienky spísania a podpísania dovolania advokátom nepostačuje, ak dovolanie podané elektronickými prostriedkami, ktoré bolo odoslané z elektronickej schránky advokáta, opatrí svojim kvalifikovaným elektronickým podpisom poverený zamestnanec advokáta.

15. Ústavný súd sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane vyjadril k danej problematike (sp. zn. I. ÚS 484/2019, sp. zn. I. ÚS 311/2021, sp. zn. I. ÚS 495/2020, sp. zn. IV. ÚS 8/2021, sp. zn. III. ÚS 243/2021 a sp. zn. II. ÚS 430/2023) a dospel k právnenému názoru, podľa ktorého obligatórna náležitosť dovolania podľa § 429 ods. 1 druhej vety CSP spočívajúca v spísaní dovolania advokátom bude splnená vtedy, ak bude dovolanie podané elektronicky autorizovaným kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou advokáta, ktorý zastupuje dovolateľa. Pre naplnenie uvedenej podmienky nepostačuje, ak je dovolanie podpísané zamestnancom advokáta.

16. Senát ústavného súdu rozhodujúci o spojených ústavných sťažnostiach sťažovateľky dospel k opačnému právnenému názoru, preto inicioval konanie podľa § 13 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd zjednotil právne názory a uznesením pléna č. k. PLz. ÚS 3/2025-8 z 23. júna 2025 rozhodol, že odmietnutie dovolania odoslaného z elektronickej schránky, ktorej majiteľom je advokát dovolateľa, a autorizovaného kvalifikovaným elektronickým podpisom na to povereného zamestnanca advokáta v zmysle zákona o e-Governmente pre nesplnenie náležitosti dovolania vyžadovanej § 429 ods. 1 druhou vetou CSP neporušuje základné právo dovolateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

18. V zmysle § 13 ods. 1 tretej vety zákona o ústavnom súde je senát ústavného súdu v ďalšom konaní viazaný uznesením pléna ústavného súdu.

19. Najvyšší súd napadnutými uzneseniami odmietol dovolania sťažovateľky podané elektronickými prostriedkami, odoslané z elektronickej schránky advokáta sťažovateľky, ktoré boli opatrené kvalifikovaným elektronickým podpisom na to poverenej zamestnankyne advokáta v zmysle zákona o e-Governmente pre nesplnenie náležitosti dovolania vyžadovanej § 429 ods. 1 druhou vetou CSP. Vzhľadom na viazanosť senátu uznesením ústavného súdu o zjednotení právnych názorov sp. zn. PLz. ÚS 3/2025, podľa ktorého takéto odmietnutie dovolania neporušuje základné právo dovolateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavnému súdu nezostávalo iné, než ústavným sťažnostiam sťažovateľky nevyhovieť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. augusta 2025

Robert Šorl
predseda senátu